

Tanulmányok a Jelenések könyvéről

Jézus az Alfa és az Ómega: A Prológus (Jel 1,1-8)

A Prológus szerepe

A Jelenések első nyolc verse az egész könyv *summája*.

- ▣ Feltárja a könyv létrejöttének körülményeit és *célját*, bemutatja a *szerzőt* és az *író*t, és megadja az Apokalipszis *fő témáit*.
- 1. 1,1-3: Bevezető
- 2. 1,4-6: Címzés, üdvözlés és doxológia
- 3. 1,7-8: A könyv fő témái

A Prológus a chiasztikus szerkezetben

A Prológus és az Epilógus tartalmi összevetése

A Prológus és Dániel könyve

- ▣ A (titkot) „*kijelenteni*” kifejezés (vö. Jel 1,1a) Dániel könyvében az egyik *hétszeres* kulcsszó (vö. 2,19, 22, 28, 29, 30, 47; 10,1).
- ▣ A Jelenések könyvének *hét boldogmondása* (vö. 1,3; 14,13; 16,15; 19,9; 20,6; 22,7.14) közül az *első* utal Dániel könyvének *utolsó boldogmondására* (12,12-13).
- ▣ Az „*én János*” kifejezés (vö. 1,4.9; 22,8) szerepe megfelel az „*én Dániel*” kifejezés (vö. 7,15.28; 8,15.27; 9,2; 10,2.7) *hétszeres* alkalmazásának.

A Prológus bevezetője (1,1-3)

- ▣ A Prológus első versei bemutatják a *szerzőt*, az *író*t és a *hallgatókat*. Itt találjuk az Apokalipszis (leleplezés, feltárás) első *boldogmondást*. Jézus Krisztus a *szerző*, és egyúttal a *főszereplő*. A kinyilatkoztatás *láncolata*: Isten → Jézus Krisztus → angyal → János apostol.
- ▣ A kijelentés *tartalma*: „aminek hamarosan *meg kell történnie*.” Ez *nem* a szükségszerű, de *véletlen*, hanem *Isten* prófétákon keresztül kijelentett *céljának biztos beteljesedése* (vö. Dán 2,28; Mt 24,6).
- ▣ Az első versben (1,1b) a „*megjelenteni*” (kijelenteni) szó pontos fordítása: *jel vagy szimbólum által bemutatni* (vö. Jn 12,32-33).
- ▣ János bizonytságot tett „*Isten igéjéről* (prófétai szó) és *Jézus Krisztus bizonyágtételéről* („a próféta-ság lelke,” Jel 19,10).

- ▣ *Az első boldogmondás (1,3) egy prófécia-kutató és őrző közösséget feltételez (vö. Dán 9, 1-2). A könyv hét boldogmondása chiasztikus rendben követi egymást.*

Címzés, üdvözlés és doxológia (1,4-6)

- ▣ A Prológus következő három verse az ókori *levélkezdő formát* követi, amely azonban egy *doxológiával* egészül ki.
- ▣ Az *üdvözlés* egy trinitárius formula, amely az *eljövetelt* hangsúlyozza (vö. 1,4b; 4,8b; 11,17a).
- ▣ A „*hét lélek*” szimbolikus kifejezés (vö. 3,1; 4,5b; 5,6b; Zak 3,9; 4,10), mely a *Szentlélek teljességét* és *egyetemességét* jelöli, aki a *hét gyülekezetben* szolgálatát végzi (vö. Jel 2,7.11.17.29; 3,6.13.22).
- ▣ A trinitárius formula végén *Jézus Krisztus* úgy jelenik meg, mint aki „*elszülött* a halottak közül” és „*a föld királyainak fejedelme*” (vö. Zsolt 89,28; Kol 1,18b; Zsid 2,14-15).
- ▣ A hangsúly Jézus *első adventjére* kerül, amely annak bizonyossága, hogy Ő „*szeret* minket, és vére által *megszabadított* bűneinktől.”
- ▣ A megváltó szabadítás egyik következménye, hogy *osztozhatunk* Jézus *királyi és papi* méltóságában (vö. Jel 5,9-10; 1Pt 2,9-10).

A könyv fő témái (1,7-8)

- ▣ Az Apokalipszisnek *kettős témája* van:

(1) Az első advent ténye kiegészül a *második advent képével*, amelynek háttere *Dán 7,13* (vö. Zak 12,10-14). Az *eljövetel közelsége* később még hangsúlyosabbá válik a *hét levélben* és az *Epilógusban* (vö. 2,16.25; 3,3b.11; 22, 7a.12a.17. 20). A második advent fizikai valósága (látható és hallható lesz) nagyon erőteljes az *evangéliumokban* is (vö. Mk 14,60-62; Mt 24,30).

(2) Az első és második advent képe Jézus „*én vagyok*” mondásával kapcsolódik össze (1,8. vö. 1,4b). A Jelenésekben *hét* ilyen *mondás* van (vö. 1,8.11.17; 2,23; 21,6a; 22,13.16b), míg János evangéliumában 23. Az „*alfa és ómega*” kifejezés hátterében Ézsaiás jövendölései állnak (vö. 41,4; 43,10b; 44,6; 48,12). A szókapcsolat nemcsak az *örökkévalóságot*, hanem a *végtelenséget* is kifejezi, amely az élet *túlaradó bőségét* jelenti, ami mindent átfog, miközben *mindent felülmúl*.

A Mindenható

- ▣ A Prológus utolsó szava a *Mindenható*, amely *kilencszer* fordul elő a Jelenésekben (vö. 1,8b; 4,8b; 11,17a; 15,3b; 16,7.14; 19,6b.15; 21,22), és Isten *igazságos ítéletét* valamint *örök uralmát* jelöli.
- ▣ A *zsídó hagyomány* szerint ez az Úr egyik legősibb neve (El Saddai), aki az *ígéret*ek és az *áldások* Istene (vö. 1Móz 17,1; 28,3; 35,11).
- ▣ Az Apokalipszis Prológusa azt hirdeti, hogy *mind a múltunk, mind a jövőnk* az igazságos és örök Úr Isten kezében van, aki *Fia által megváltott* minket.